

(यथा, महाभारते । २ : ३६ । २२ ।
“आचार्यस्त्वितिजश्चैव संयुजश्च युधिष्ठिर ।
ज्ञानकश्च प्रियं प्राहुः षड्वर्षाह्निं नृपं तथा ॥”)
संयुक्तश्च ॥

संयुक्तः, चि, (सं + युज् + क्तः ।) संयोगाश्रयः ।
यथा, तिथ्यादितत्त्वे ।

“कुर्यादलाभे संयुक्तां नालाभेऽपि प्रवेशनीमा ॥”
संयुगः, पुं, (“युजिर योगि + घञ् । उक्थादिषु
युगशब्दस्य पाठात् निपातनादगुणत्वम् । विशि-
ष्टाऽसौ निपातनमित्यतः कालविशिषे रथाद्यप-
करणे च ।” इति वृत्तिः । सङ्गता रथयुगा
यस्मिन् वा ।” इति निरुक्तटीकायां देवराज-
यज्वा । २ । १७ । २६ ।) युज्म् । इत्यमरः । २
८ । १०५ ॥ (यथा, महाभारते । २ । १७ । ५ ।
“अनयस्यः नुपायस्य संयुगे परमः क्षयः ।
सशयो जायते साम्यात् जयश्च न भवेत् इयोः ॥”
संयोगश्च ॥

संयुतः, त्रि, संयुक्तः । यथा,—
“चतुर्थीसंयुता कार्या पञ्चमी परया न तु ।
देवे कर्मणि पदे च शुक्लपदे तथासिते ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

संयोगः, पुं, (सं + युज् + घञ् ।) मेलनम् । न्याय-
मते गुणपदार्थः । स च सम्बन्धविशेषः । अ-
प्राप्तवस्तुद्वयस्य प्राप्तिः । स च त्रिविधो यथा ।
एककर्मजन्मः । यथा पर्वते पत्तिसंयोगः ॥ १ ॥
उभयकर्मजन्मः । यथा मेघद्वयसंयोगः ॥ २ ॥
संयोगजन्यसंयोगः । यथा कपालतरुसंयोग-
जन्यतरुसंयोगः ॥ ३ ॥ कर्मजन्यसंयोगो-
ऽपि द्विविधः । अभिघातः । तस्मात् शब्दो
जायते ॥ १ ॥ नोदनः । तस्मात् शब्दो न
जायते ॥ २ ॥ अत्र प्रमाणम् ।

“अप्राप्तयोस्तु या प्राप्तिः सैव संयोग इरितः ।
कीर्त्तितस्त्रिविधस्त्वे ष आद्योऽन्यतरकर्मजः ॥
तथाभयोः कर्मजन्यो भवेत् संयोगजोऽपरः ।
आदिमः श्लेनशैलादिसंयोगः परिकीर्त्तितः ॥
मेघयोः सन्निपातो यः स द्वितीय उदाहृतः ।
कपालतरुसंयोगात् संयोगस्तु रज्जुभयोः ॥
द्वितीयः स्यात् कर्मजोऽपि द्विधैव परिकीर्त्तितः
अभिघातो नोदनश्च शब्दहेतुरिहादिमः ।
शब्दाहेतुर्द्वितीयः स्यादभिभागोऽपि त्रिधा
भवेत् ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥ ३ ॥

उदयात् पूर्व दशम्याः शेषः । यथा,—
“उदयात् प्राक् दशम्यास्तु शेषः संयोग इत्यन्ते ।
उपरिष्ठात् प्रवेशस्तु तस्मात् तां परिवर्जयेत् ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

सम्बन्धमात्रम् । इति संयोगपृथक्त्वन्यायार्थ-
दशनात् ॥

संयोगपृथक्त्वं क्ली, (संयोगिन फलसम्बन्धभेदेन
पृथक्त्वं, नानाविधत्वं यत् ।) न्यायविशेषः ।
यथा । एकस्य कर्मणो नित्यत्वकाव्यत्वाभ्यां
हेरूप्याङ्गीकारे नित्यानित्यसंयोगविरोधः । सैव

संयोगपृथक्त्वव्यायात् । स च न्यायश्रुत्याध्याये
उक्तः । यथा । खादिरं पशुं बध्नाति खादिरं
वीर्यकामस्य यूपं कुर्वीति इति श्रूयते । अत्र
सशयः । किं काम्यस्यैव खादिरता नित्येऽपि
स्यादुत नेति । तत्र फलाश्रयत्वान्नित्यतया नित्य-
प्रयोगाङ्गता न युक्ता । यत् नित्येऽपि खादि-
रत्वश्रवणं तत् काम्यस्यैव पशुसन्धनाय दूपा-
श्रयज्ञापनाय अतो न नित्ये खादिरता इति
प्राप्ते राधान्ताय चतुर्थीध्यायस्त्वम् । एकस्य
तूभयत्वे संयोगपृथक्त्वमिति । अत्र संयोगः
सम्बन्धमात्रं पृथक्त्वं भेदः । एकस्य खादिरस्य
क्रत्वर्थत्वपुरुषार्थत्वरूपोभयात्मकत्वे वाक्यद्वयेन
च क्रतुशेषत्वफलशेषत्वलक्षणसंयोगभेदादवगमनात्
नित्यानित्यसंयोगविरोधः । न चाश्रयज्ञानार्थं
नित्यवाक्यं सन्निधानादेवाश्रयलाभात् । अत
उभयार्थां खादिरतेति । एवं दध्ना जुहोति
दध्नेन्द्रियकामस्य इत्यादावुभयार्थतैव । दधि-
त्वस्य हेधाश्रवणात् । इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

संयोगविरुद्धं, क्ली, (संयोगेन विरुद्धम् ।) पर-
स्परसंयोगेन रोगजनकस्याद्यद्वयम् । यथा,—
“शाकाक्षपलपिण्याकुकुलत्पलवणामिषैः ।
करोरदधिमाषैश्च प्रायः क्षौरं विरुध्यते ॥
प्राणहारी तु हारीतो हरिद्राक्षवणैः शृतः ।
रुरोस्तेलैः नलेभृष्टं विषं माथूरमाभिषम् ॥
वराहवराया भृष्टा वलाका तु हरत्यसूनु ।
संयुक्ता सैव वारुण्या कुन्दापंश्च विरुध्यते ॥
अथं कुसुमशार्केन मत्स्यतैलेः कणां त्यजेत् ।
मांसं रिक्त्विकारांश्च काष्ठीकैस्तिलंश्चकुलीम् ॥
कपोतः सार्पेण भृष्टो घृतं कांसे दशाह्वगम् ।
विषं घृतसमं क्षीरं मधुना गगनाश्वु च ॥
मूलकं माषसूपेन मधुना च न भक्षयेत् ।
एकत्र सर्वं मांसानि विरुध्यन्ते परस्परम् ॥
रात्राश्वयीसपदकोदराणां
विस्फोटिकोन्मादभगन्दराणां
मूर्च्छामदभ्रानगलग्रहाणां
पाण्डुामयस्यामविषस्य चैव ॥
किलासकुष्ठग्रहणौगदानां
शोथानिसारज्वरपीनसानाम् ।
सन्तानदोषस्य तथैव मृत्यो-
र्विरुद्धमत्रं प्रवदन्ति हेतुम् ॥

विरुद्धाहारजान् रोगान् विनिहन्ति विरेचनम् ।
वमनं शमनं वापि पूर्वं वा हितसेवनम् ॥”
इति संयोगविरुद्धम् । इति राजदण्डः ॥

संयोगितः, त्रि, जातसंयोगः । संयोगशब्दा-
दितप्रत्ययेन निष्पन्नः । इति संयोजितशब्द-
टीकायां भरतः ॥

संयोगी, [नृ]त्रि, (संयोगोऽस्यास्तीति । संयोग
+ इनिः ।) संयोगविशिष्टः । यथा,—
“अग्रं वृद्धः कपिसंयोगी न मूले ।” इति
सिद्धान्तलक्षणजागदीशी ॥

संयोजनं, क्ली, (सं + युज् + ल्युट् ।) मैथुनम् ।
इति हारावली ॥ संयोगश्च ॥

संयोजितः, त्रि, (सं + युज् + णिच् + क्तः ।)
पदार्थः पदार्थान्तरणं संयुक्तीकृतः । तत्पठ्याय
उपाहितः २ । इत्यमरः ॥ संयोगितः ३ :
इति भरतः ॥ (यथा, भागवते । ५ । २३ । ३ ।

“यथामिधौस्तम्भ आक्रमणपशवः संयोजिताः ।
त्रिभिः सवनेयथास्थानं मण्डलानि चरन्ति ॥”)
संरम्भः, पुं, (सं + रभ् + घञ् ।) क्रोधः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, मनुः । १४ । १६६ ।
“ताडयित्वा दण्डेनापि संरम्भात् मतिपूर्वकम्
एकविंशतिमाजानीः पापयानिषु जायते ॥”)
आटोपः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (संभ्रमः ॥
यथा, भागवते । ८ । ६ । २४ ।

“न संरम्भेण सिध्यन्ति सर्वार्थाः सान्त्वया
यथा ॥”)

वेगः । यथा, तत्रैव । ८ । ११ । ४५ ।
“संयम्य मन्यु संरम्भं मानयन्तो मुनेर्ष्वचः ।
उपनीयमानामुषरेयंयुः सर्वे त्रिविष्टपम् ॥”)
उत्साहः । यथा,—

“कार्यारम्भेषु संरम्भः श्रेय उत्साह इत्यतः ॥”
इति साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदः ॥

संरावः, पुं, (सं + रल ध्वनी + “उपमर्गे रुवः”
३।३।२। इति घञ् ।) शब्दः । इत्यमरः ॥
(यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ३ । ३४२ ।

“ततस्तस्य सरित्पाते मुक्तसंरावमगतः ।
जडुवाहुर्महद्वृतं प्रादुरासीत् महीजसः ॥”)
संरावो, [नृ]त्रि, प्रशस्तशब्दविशिष्टः । संराव-
शब्दादव्यर्थं इन्द्रप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

संरुद्धः, त्रि, (सं + रुह् + क्तः ।) प्रौढः । अङ्-
रितः । इति मेदिनी ॥ (यथा, महाभारते ॥
१२ । २२८ । २ ।

“तन्नो मनसि संरुद्धं करिष्यामस्तथा च तत् ॥”
संरोधः, पुं, (सं + रुध् + घञ् ।) रोधनम् ।
(यथा, भागवते । १० । ७३ । २ ।

“सुत्सामाः शुष्कावदनाः संरोधपरिकर्षिताः
ददृशुस्ते घनश्यामं पीतकौशियवाससम् ॥”)
क्षेपः । इति मेदिनी ॥

संलग्नः, त्रि, संयुक्तः । संपूर्वलग्नातोः क्तप्रत्ययेन
निष्पन्नः ॥ यथा, कथासरित्सागरे । १२३ । १११ ।
“स चाश्विवेलया नीत्वा विधिगल्येव रोधसि ।
क्षिप्तस्तद्वीपसंलग्नो महामत्स्योऽवसन्नवान् ॥”

संलयः, पुं, (सं + ली + अच् ।) निद्रा । इति
हेमचन्द्रः ॥ प्रलयश्च ॥

संलापः, पुं, (सं + लप + घञ् ।) परस्परभाष-
णम् । इत्यमरः ॥ अन्योन्यं प्रीतिभाषणं
संलापः । उक्तिप्रत्युक्तिभावेन विरोधरहितं
मन्योन्यभाषणं संलापः । इति परेऽपि । रहसि
भाषणं संलापः । इति कौमुदी । मिथोऽन्योन्यं
रहस्यपि । इति वच्यति । समन्तात्पठनं संलाप
प्रियादिकथा घञ् । यस्त्वानापः स तु केनापि
क्रियते । इदन्तु परस्परभाषणमेवेति भेदः । इति
भरतः ॥ “उक्तिप्रत्युक्तिमहाक्यं संलाप इति
कौत्तते ।” इत्युज्ज्वलनीलमणिः ॥